

MURAKÖZ

Szerkesztési iroda: Főtr. Szt. Ferenciek háza, emelet, balra. — Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilvánter és hirdetések.

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ILMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETI
A Csáktornya székeli „Muraközi tiszti önszegélyző szövetkezet”, a Perlaton székeli „A. A. Takarékpénztár” és „Önszegélyző szövetkezet” s a Stridon székeli murakö-hegyvidéki közművelődési „Önképzőkör” hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „
Egyes szám 10 kr.

Hirdetsek még elfogadtnak; Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. — Irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Opperlik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brnában: Stern M.

Nyilttör póttsora 10 kr.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Karácsony előtt.

Közeleg a szent karácsony, a gyermekek örömnappal. De e nap a felnőtteknek is az! Mindenki, akár szegény, akár gazdag, akár koldus, akár király, igyekszik hozzátartozóinak ez alkalommal valami módon örömet szerezni. Az árvák és a földhöz ragadt szegények sem állanak többé teljes elhagyatottságban; gondoskodik róluk manapság, az általános humanizmus és szép korszakában, az emberiség, azon család, melynek ők is jogos tagjai. A szent karácsony az általános ember szeretet napja. Boldog az, ki nem szorul e napon idegen segílyre! Kétszeresen boldog az, ki még másokon segíthet!

Városunkban a derék nőegylet igyekszik a szegényeken és árvákon segíteni. Rámondhatjuk hölgyeinkre, hogy ők a jótékonyosság angyalai! És annak csakugyan úgy kell lenni! Hiszen a nő egyik legfőbb éke: a jótékony gyakorlatában nyilvánuló, nemesen érző szív, a magasztos ember szeretet. Hölgyeink a szegény sorsú iskolás gyermekek közt nagy fáradsággal összehalmozott ruhaneműt osztanak ki, hogy enyhítsék a nyomort, lehetővé tegyék a felvilágosodás terjedését. Egyedüli — jószándéku — megjegyzésünk csak az, hogy a jótékonyágot ne meghatározott időben, tehát ne éppen karácsonykor gyakorolják, hanem akkor, amikor arra legnagyobb szükség van, tehát a téli esős és hideg napok beálltával. Bis dat, qui cito dat!

Más városokban a jótékony nőegyleteket „műkedvelő-társulatok” támogatják. Éppen e napokban olvastam, hogy szülővárosomban mű

kedvelő-előadások jövedelméből a nőegylet 20 év alatt 6432.96 frtot osztott ki a szegények közt Csáktornya a högyek csak könyöradományokra támaszkodhatnak s így működésük elég áldásos ugyan, de egy kicsit korlátolt. Nem ártana tehát, ha ne felejtjük a jó és praktikus példát követve más jövedelmező forrásokról is gondoskodnánk. A többség szívesen megy a „szegényekért” mulatni, de nem igen lelkesedik a könyöradományokat gyűjtő ívek látására. Ez sajnos ugyan, de való!

De hát térjünk tulajdonképeni tárgyunkhoz! A szülők gyermekeik számára, (rendesen a korra való tekintet nélkül) drága, a szemnek tetsző csebecbecét vásárolnak, hogy nekik örömet szerezzenek. Sok szülő azonban nincsen tájékozva a játékszerek pædagogiai fontosságáról, minek folytán sokszor ép ellenkezőjét éri el annak, amit elérni szándékoztak.

Tapasztalásból tudjuk, hogy nem az tetszik a gyermeknek, amit neki legjobb belátásunk szerint szántunk. Akárhány esetben akarja Bélácska azt, amit Jánoska kapott és megfordítva. Az érték itt nem határoz; a gyermek nem a játékszer becését, hanem azt nézi, mennyiben felel az megtermészetes hajlamának. Legjobb olyan játékszer, melylyel egyszerre több gyermek játszhatik. Kijelentjük egyszerűen, hogy nem 1—2 éves gyermekekről van itt szó, akik számára nyálankéságok valók. Négy éves gyermeknek már társasjátéka alkalmas tárgyakat kell adni.

A gyermek szeretet utánczó és élénk képzelődő tehetségénél fogva a játékszernek más más alakot adni. Ez az oka, hogy jobban mulat el a kis leány

saját alkotta bábujával, melyet tetszése szerint alakíthat, mint a legjobban felczizomázott és legrágább diszbábujával, melyen valmit változtatnia, vagy azt bepiszkitania büntetés terhe alatt tilos. Eszembe jut egy eset, midőn a kis Jenő a sírással lakod a szép kocsi-ból álló kriszkindli ányujtásakor. „Miért sírsz édes fiam?” kérdi a papa. „Hogy ne sírnék, ha meggondolom, mennyi verést kapok, míg a kocsi összetörm”, volt a fiu részéről a válasza.

Szerezünk tehát a gyermek foglalkoztatására alkalmas játékszereket, minők: a minden tekintetben megfelelő és így nem eléggé ajánlható Richter féle „Horgony kőpítő-játék” hozzátartozó mintaképpel (Lippert és Fáy Bpest IV. Egyetem-utca 1. Muzum-kürt 38. sz.), a Meggendorfer féle „Bewegliche Schattenbilder”, — továbbá „Aufstell-Bilderbuch” mit ausgechnittenen Figuren, ugyiszinte igen jók, „Im Stadtpark” című sokfélefépen felállítható és eltolható, 2 oldalt használható képek, melyeknek legnagyobb hibáuk csak az, hogy nem alapulnak magyar motívumon. — Egyéb jeles játékszerek: katonajáték, várbevétel, város-építés, elváltzó képeskönyvek, kaleidoskop (széplátó, stereoskop (tömörítő), a szemeslődésen alapuló Theamatrop v. búvós korong (Zauberschleibe, két zsinórral kézben forgatható, 12 drb 1 frt 20 kr.), Stroboskop dob, továbbá ajánlhatók a lépcsőn járó bábok (Treppläufer), kis gömözöny stb. stb.

Igen alkalmas ajándék-tárgyak jó képes és ismeretterjesztő könyvek is. Azonban azokat jól meg kell választani; mert nem mind jó, ami gyerme-

kek számára van írva. Becses tartalmu, tanulságos és a gyermek eszéhez mért könyveket vegyünk, legjobb a tanító véleményének előzetes kikérése mellett. Ne vásároljunk üzleti szempontból készített képes és egyéb könyveket!

Kerüljük oly tárgyak vételét, melyek könnyen törnek s a gyermek egészségének ártanak, pl. kirívó színezettü, kivált mérges festékekkel bevont szerek, robbanó anyagok stb.

Csak ajánlhatók a testedző szerek pl. hintázó szék, velociped stb.

Ruhanemű nem ajándéknak való, mert azt a gyermek neki hivatalból járó dolgának tekintik.

Végül megjegyezzük, hogy a szülő ne akarja a gyermeket játékközben folyton vezetni és kormányozni. Hagyjuk őt önönmagára s csak a legszükségesebb utbaigazítást nyújtsuk.

Ezekre kívántam a tisztelt szülők figyelmét felhívni. Reményilem, szívesen veszik jelen alkalomszerű és jó szándéku soraimat.

Ujváry.

Külömfélék.

— Svastics Benő főispán úr 6 méltósága f. hó 11-én az éjféli vonattal Csáktornyára érkezett. Ő méltósága ezuttal másnap a szolgabírói hivatalt vizsgálta meg ritka buzgalommal; reggel 9 órától délután 3 óráig folytonosan vizsgált s mindent a legnagyobb rendben találván, teljes elismerését nyilvánította Vrancsits Károly főszolgabírónak és Büles Sándor szolgabírónak. Ő méltósága 12-én délután 4 órakor A-Lendvára utazott.

TARGYA.

A mi Akadémiánk.

— Humoros csevegés. —

Sokszor hallottam panaszos kifakadásokat a létező világról. Vagy ki nem hallott már zokszót a felől, hogy Csáktornya a társadalmi élet oly meddő, oly hangtalan, akár csak Macskoveczon. Hát ez, kérem alásan, kiméletlen, igazságtalan ítélet. — Gyakorta megcsik, hogy az életrevaló publikum körében nagyon is figyelemre méltó epizódjai játszódnak le kicsinyelt Csáktornya történetének. Csak azt kell sajnálni, hogy nem akad mindannyiszor krónika, ki a figyelemreméltó eseményeket az annalesek számára megörökítene.

Eszünk én vállalkozom egy ép oly jeles, mint történetileg fontos epizód feljegyzésére. Hadd lássa a késő utókor is, mi mindenben jeleskedett a mai Csáktornya, amely a maga nemében olyan ifváros-féle.

De hadd kezdjem legelől. Deczember 7-én történt. Egy küldönc rózsaszínű levélkét hozott számomra. Számomra!... rózsaszínű levélke!... Alig hittem szemeimnek. De nem csalak.

Sztrikülő fejemhez kaptam. Ott volt a helyén, semmi és senki sem zavarta meg; azonban ez a kis levél még is megzavarta egy kisé! — Hátha! az őrdög nem alszik. Ki tudja! Elvégre is, nem vagyok én még olyan kimustrált gebe, akít be ne lehetne fogni a hamis Amor kagyló-szekeérébe... Vajjon ki küldheti?

Nézzük csak. Az asszony most nem látja; aztán, ha másnak szabad...

Remegő kezekkel tárom fel, (mert még csak borítékba sem zárta a kis könyvemű) s hígustálom belőle a nevet: Károly, ez a szó ötlött szemembe először is. Ugy éreztem magam erre, mint mikor édes ábrándokból durva hátbaütés riasztja fel az álmodozót. — No, ez nem olyan levélke.

A B... Károly bátyám nevével gusztláltam ki; s volt oly kegyes, hogy ily distingváltt formában hívott meg egy lélekemelő ünnepélyre, amely ősi jó magyar szokás szerint társas vacsorával lesz párosítva. Ott lesznek. Elmegyek. Okvetlen ott lesznek...

Hát minek is szőném tovább az illúzió fátylát. Meggondom rövidesen: a csáktornyai Akadémia (a rossz nyelvek újabbon ovodának rágalmaznak) tartja diszülését abból az alkalomból, hogy a jótékony czélokra szánt, hírhedt pórsóly tartalmát, ami egy-egy esztendő leforgása alatt sok krajczárt befogad, kitarja a nyilvánosság elé, a jótékonyosság oltárára. Évről-évre meg szokott ez történni ott és így. Nem fordulhat meg vendég a bádög pórsóly táján, akít legalább is egy vas erejéig meg ne adóztatának az Akadémia lelkes tagjai.

Hogy mi az az Akadémia? — hát Akadémia, amely e nevet méltán viseli. Foglalkozik pedig — a többi közt — ilyesmivel is. Tehát tetszik látni, hogy már csupán ezért is megérdemli nagybecsűsűsűnkét és osztatlan tiszteletünket. Foglalkozik a folyó ügyek között az ó-kor*) kultuszával is; s néha nép-, kor**) hely- és vizrajzi témákkal is fáradozik.

A kitűzött időben pontosan megjelentem. Hiszen vendégek csakis hárman voltunk, a többi mind érdemes bel-tag. Mert vannak kül-, sőt disz-tagok is.

A dolog merítván csakhamar ástétűnk. A pórsóly lakatja nagy tudománytal felnyitattik s kíváncsi képpel lessük a szép eredményt. Egy pillanat még s az öblös pórsóly zörögve, csöröpölve ontja hideg kebeléből a tenger sok rézkrajcárt, sustákat, sőt nem ki; mennyiségben a hatost, huszast is; mert susogó forint: csak három, ezüst forint pedig csakis egy darab fődözöttik fel. No de mégis volt ilyen is, mint ékesen szóló bizonyítéka a pórsóly fontosságának. (Fontos! volt az tisztonos is!...)

Négy kiküldött tag hivatalos komolysággal számlálja meg a jótékony filéreket. Nekem mint vendégnek, jutott a szerencse — nem ellenő köd, csupán figyelő szerephez jutnom, jegyezvén a részletes summákat, a különböző pénzemek szerint. Két r. tag szorongva lesi a főösszeget, mert fogadás történt, öt lit... azaz (csaknem literatúrát irtam!) öt diszkötésű mű erejéig.

Végre szerencsém volt kihirdetni, miszerint

*) Kérem-kérem a szedőt a 4 betűt össze ne tévesse 6-val. Isten mentse!
**) itt az irasjel ki ne maradjon a világról sem!
— No még csak a kellene, hogy e két szó össze-csusszh...!

a jótékony czélra (ezuttal szegény és szorgalmas diákoknak esziamácskára) összesen 33 rrt és 3 kr. találtatott a rejtelmes pórsóly sötét öblében. — Nem is akarom említeni, hogy e szép summácskán kívül több gyutaszál és 1 1/2 drb régi sorsjegy is akadt a rézbányában; lelke rajta, aki így megtréfálta a komoly ügyet! — Érdemesebb azonban azt fölhozni, hogy a fogadást elvezett úr örömeiben még két diszkötéssel töltötte meg a — vesztését. Notabene, arra történt fogadás, lesz-e vajjon 30 frtnyi a pórsóly tartalma, vagy sem. A készpénztoldalak is az ő kettőjük önkéntes adománya, mintegy 1 frt 20 kr.

Ölhatalan tudományomj sarkalta most a jelenvoltakat a ház asztalának megszállására. S ebben mindnyájan rendületlen bátorsággal egyetértettünk. Csak hogy a prototyp zöld asztal hófehér damaszt-abrosz takarta a megfelelő appertinentiákkal. Minden tag helyén aranyfényben ragyogott az igazság, vagy legalább is az, amiben az igazság rejlik. Vitelisi császár nem ült le jobb appetitussal különböző ebédjéhez. És még hozzá éppen tizenketten voltunk. Némelyek szorongtak is, hogy hátha valamelyik elkesztette tag most betoppanna! — 13!... Brr...

Ritka szép egyetértésel és előzekénység-gel indult meg az első fokás. De alig hogy szárnyra kelt a két ladiktermetű tal, — oh, fatum! belép az öreg B. bácsi.

Mindenki szereti ezt a jó öreg urat, de ekkor némelyek — perze a fiatalabbja — tán nem bánta volna, hogyha hirtelen sarkon fordul és ott hagyja a tudomány e szent csarnokát. No se baj! ott jó nyomban egy kucséber is. Jó lesz az 14-iknek. Erre azonban nem került a sor, mivel e fontos hely betöltését — pályázat és protekció nélkül — tüstént megajátotta a leleményesség: hát Sch, papa semmi! Üljön az ide helytartónak. Hiszen olyan szépen meg volt fészkelődve. Ő mindig kéznél van. Aztán olyan szeretetreméltó asztaltárs.

Persze, már most azt várná tőlem a „nyájas” olvasó, (így nevezik a novellairók is), hogy relatiót hozok a felköszöntőkről is. Kérem, ne kívánjon tőlem lehetlent! Volt biz' ott toast bőven, sőt legbővebben; nem maradt ott felköszöntetlenül senki. Hanem rövidségnek okáért csak annyit legyen szabad referálnom a toastokról, hogy egy-

egy tagra átlag nem esik nyoleznál több. Ennyi pedig még testvérek közt is megjárja. Hiszen végre is nem volt az főispáni beiktatás, hogy annyit beszéltek volna. — A böles*) hallgat. — Ez meg van írva.

Mikor a sonkas-tészta is a néhai jelzöt nyerte, akkor már a bodor füstkarikák közé vegyült egy-egy csendesebb dudolás is. Majd megeredt a quartett; nyolcz dalárdista futja a javából; Pistánk gyöngylen kivágta a felső c-t. Matek bácsi messzeresebb basszusá fölülmulta önmagát. Tóni a mellett, hogy egy egész szótamat egymaga reprezentált, még a karmesteri tempókkal is ő bánt el. Karcsi is szépen csinálta.

Akadtak — úgy kéőbb — akik komolyabb napirendet indítványoztak, nevezetesen a historia valamely épületes themáját, pl. Svájc őstörténelmét, szabadsághőseit (mint Tell Vilmost, Stüssi vadászt stb.), vagy nevezetesen királyok szereplését óhajtották volna vetékedő vita tárgyává emelni. de ez az indítvány — tekintve az ünnepeles hangulat emelkedett voltát, — különben sem lévén itt népazerű a véres historia, mindannyiszor tért vesztett.

A szép őszek a kis diákok jelenvolt vezérének rendelkezésére és böles belátása szerinti hasznosításra bocsátatván: az ünnepeles ülés — ideiglenesen — bezáratott. A tagok és vendégek pedig a legnagyobb rendben oszlottak el, lelkükben ama szent és mindig üdvös nyugalommal, mely szigoruan meggyőz annak igazságáról, miképp jótékony egyesületben igen derék dolog a jót önmagáért művelni, hogy ezzel másokon, de különösen a szegényeken is segíve legyen. Az igazságnak fordítanak hátat, ha föl nem említeném végül, hogy e szép befolyású diszülésen érdekesen fordult mindenben a 3 szám. Az összeg 33 frt 3 kr., az asztalhoz azon jelszóval ültek le, hogy 3-szor iszik a magyar, 13-an ültek ott, stb. Nem is mulasztotta el az egyik toasztoló, aki történetesen 33 éves, hogy e számmal bélelje ki beszédét, amelynek vége óhajtatást itt is megrepethatjuk: t. i. a 3 főerény: a hit, remény és szeretet fényragyogjon az ilyen — végelemzésében is igazán nemes — intenciójú, kedélyessége mellett is komoly törekvésben, mint amilyennel magát az Akadémia megisztálta. Ad multos annos!

*) Szédői Kis 6-val!

— **Beküldött lapunk szerkesztősége** egy szakasztóra való elkormosodott darázsfelek, amely egy kéményben találtatott. Mutatványul hozta egy házigazda a szerkesztőségbe, azon kéressel, hogy tegyék lapunkba, miszerint újabb időben oly hanyagul teljesítik kéményseprőink kötelességüket, hogy olyasmis is benmarad tisztogatás után, ha csak a háztulajdonos maga nem néz utána, hogy felügyelete mellett újra tisztítsák meg a kéményt. Így történt eme kéménnyel is, amelyben a nyár folyamán telepedett meg egy sereg darázs. — A beküldő kérését ime teljesítettük, a kéményseprők figyelmét pedig felhívjuk arra, hogy hanyagságuk folytán a háztulajdonosokra könnyen baj származhatik.

— **Hymen hír.** Pullay Zsigmond csáktornyai kereskedő kedves leányát Emiliát f. hó 11 én vezette oltárhoz Marton Adolf nagykanizsai fiatal kereskedő. Az örömapa házájánál rendezett lakomán a helybeli vendégeken kívül számosan vettek részt a kanizsai izr. fiatalok közül. Több mint 100 sürgöny érkezett, köztük messze vidékről, számos notabilitástól, kikkel Pullay úr — kiterjedt lökereskedése folytán — üzleti összeköttetésben van. Kisérje boldogság a fiatal pár útját!

— **Vadász-sport.** A Ziegler Murai-Tódor-féle vadásztársulat beliczai és újvári vadászati bérletén f. hó 12-én és 13-án tartattak meg az évek óta szokásban levő körvadászatot. Résztvett az első nap 25, a második nap 26 puskás, köztük a kanizsai, eger-szei és lendvai bírói és ügyvédi karból többen. Lövetett összesen 352 nyul. A vadászok Ziegler Kálmán, Murai Róbert és Szilágyi Gyula házájánál vendégtettek meg magyaros ven-

dégszeretettel. A csáktornyai uradalom tisztjei saját körükben az uradalom területein szintén a múlt szombaton és tegnapi tartottak és holnap rendeznek nyulvadászatot.

— **A csáktornyai képezde** építési ügye a megvalósulás stádiumában van, ugyan is tény, hogy a ministerium pótlólag felvette a költségvetésbe az építést s 46,000 frt hitelt kér a képviselőháztól, amely hitel 6 százalékos amortizációval a képezde évi 1800 frt lakbéréből és a város által fizetendő évi 1000 frtból törlesztetnék. A pénzügyi bizottság f. hó 15-én tartott gyűlésén tárgyalta és magáévá tette az ügyet.

— **Új helynevek.** Franciscus Károly főszolgabíró úr dícséretes buzgalma folytán a legutóbbi törvényhatósági közgyűlés után utólagosan felterjesztetett még 31 felsővidéki község kérvénye a magas ministeriumhoz, hogy eddigi horvát hangzású neveiket új magyar hangzású helynevekkel cseréljék fel, illetőleg, hogy a régi mellett újat is használhassanak.

— **Új megyei út.** A kir. építészeti hivatal Felső-Légrádtól a Drávaig vezető utat a megyei utak sorába felvett s ennek fenntartására Légrád község közmunkáját beosztotta. A megyei közgyűlés ez intézkedést helybenhagyta.

— **A loálistasi bizottságba** 1888. évre a megyei közgyűlésen vidékünk-ről megválasztottak: Hájós Mihály és Szabó Imre elnökökkül, Koczeth Mátyás, Lúperszbec József, Szmodits Elek és Vrana Frigyes bec-lőkül. Brül Lipót és Finck János állatorvosok a bizottságba állatorvosokul a főispán úr által kinevezettek.

— **Magtagadtatott** a megyei közgyűlés által Palinovecz, Turcsicse és T. Szent György községek ama kérelme, hogy a Turcsicse-szent-györgyi utvonallal, továbbá Perlak község azon kérelme, hogy a Perlak-ceshoveczy utvonala a megyei utak sorába vétessenek

fel. Ellenben Perlak és Domboru községek kérelmére megengedtetett, hogy nevezett községek 1880-ik évi közmunkájukat a Dráva elleni védmunkálatoknál felhasználhassák.

— **Új állami iskolák.** A megyei közigazgatási bizottság a csáktornyai főszolgabíró úr jelentése alapján a kitanfelügyelő úr által tett előterjesztésre elhatározta, hogy a Preszekára és Strahonineczre kérelmezett állami iskolák ügyében a ministeriumhoz újabb felterjesztést tesz.

— **Időjárás** és gazdasági viszonyaink a lefolyt héten. A hét első fele enyhe, borult és szélcsendes esős volt, a másik fele tiszta, derült, kellemes napokból állott a hét utóbbi felében reggel és este mérsékelt fagy jelentkezett. — Oszli vetéseink túrhét állapotban vannak; fa- és trágyahordás napi renden van; itt-ott a fagyok beálltával megkezdődött a löhermagnak nagyjából való kicséplése. A cséplés eredménye még nem tudatik.

— **Vesztett kutya** ütötett agyon e napokban Dráva-Vásárhelyen (Nedelicezen). A hulla felboncoltatván, nagymérvű veszettség konstátáltatott. A vesztett eb több kutyát megmart, azért a főszolgabíró részéről a legszigorubb intézkedés tétetett. Csáktornyan szintén volt veszettségi eset, amiért is kidoboltatott, hogy 10 frt büntetés terhe alatt, tilos a kutyákat nyilvános helyekre és az utcáira eresztetni.

— **A megyei igazoló választmány** elnökévé, f. hó 5-én tartott megyei rendes közgyűlésen Árvay István, tagjává Szigethy Antal, Nagy Károly, dr. Czinder István urak a főispán úr ő méltósága által kinevezettek. Handler István, Bottfay Lajos, Fischer László, Szabó Samu, Csutor János urak a bizottságba tagokul a közgyűlés által beválasztottak.

— **A megyei közigazgatási bizottságból** kilépő öt tag helyébe meglettek választva: Skublics István, Orosz

Pál, Koller István, Eperjessy Sándor, és Farkas József urak.

— **A községgyűzői szigorlati bizottságba** három évre a törvényhatóság részéről Szigethy Antal és Farkas József megyei bizottsági tag urak lettek megválasztva. A megyei jegyző egylet felhivatott, miszerint ugyanezen bizottságba saját kebeléből két rendes és egy póttagot válasszon.

— **A falusi ovodák** és gyermekmenhelyek ügyében a megye dícséretre méltó tevékenységet fejt ki. A legutóbb megejtett közgyűlésen felolvastatott Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő úr által tárgyban kiváló szakértelemmel szerkesztett javaslata, amely egész terjedelmében elfogadotván, kinyomatni és körözteni határozatott. A központi menhely-alap tárgyában a megye közönsége külön felhívással adakozásra fog felkérteni. Az ügy sikeres keresztülvitele végett a járási főszolgabírák felhivatnak, hogy a járási községeiken értekezletet hívjanak össze s az egyes községekben a menhelyi bizottságok megalakuljanak.

— **75 krajczarert** egy egész hónapig bárki egy jól szerkesztett népies irányú ellenzéki kis képes politikai napilapot járthat: a KIS UJSÁG-ot, mely Budapestten Wodianer F. és Fiai bpesti könyvnyomdás, könyv- és hírlap-kiadóhivatalában jelenik meg. A „Kis Ujság” nemzeties ellenzéki politikai követ, szivós kitartással, lankadatlan eréllyel küzd a hazai boldogságért, s a honfenntartó magyar faj uralmáért. A „Kis Ujság” nagy gondot fordít, hogy olvasóinak igényeit minden tekintetben teljesen kielégítse. Úgy a főváros, mint az ország és a külföld minden híret naponként híven és gyorsan közli. A nevezetesebb napi eseményeket szép kivitelű képekkel illusztrálja. Ezenkívül vendikvíl érdekfeszítő, — többnyire a fővárosi életből merített — regényeket közöl, amelyek bárki által könnyen élvezhető népies nyelven vannak megírva. Előfizetési árak félévre 4-50; egy negyed évre 2-25 és havonként 75 kr. — Mutatvány-számok bárkinek ingyen küldetnek.

Urednička pisarna:
Glavni pišac, fraterska hiša, živo na kon-dignaciji. — S urednikom moči je svaki dan govoriti med 11 i 12 urom. — Sve pušiljke tičuće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jožefa urednika vu Čakovec.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskoma jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagažućega činovničkoga društva” vu Čakovec. — „Doljno-Medjimurska šparkasa”
i „Podpomagažućega društva” vu Prelogu. — „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva” vu Strigovi.

Izlazi svaki tijeđen jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Izdateljstvo: Knjižara Fischer Filipova
kam se predplata i obznane pošiljaju

Predplata ona je:
Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvrt leta 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Nekaj iz pravic orsaga.

Vladanje i upravljanje.

Najmudreši i najbolsi zakoni nebi bili nikaj vredni, ako se nebi skrbelo, da se isti zakoni i obdržavaju. Na obdržavanje zakonov pazi vlada ili korman; vlada dakle pazi na zakone i na zakonske posledke.

Buduć je vu Magjarskim orsagu sam kralj zastupnik ce' vlade, zato je celo vladanje vu njegovih rukah, ali on mora tak vladati, kak to zakoni veliju i dopuščaju. Vnogo starih zakonov govori od toga, da kralj mora polek zakonov vladati; ali najznameniteši je zakon od leta 1848. vu 3. ciklušu, koj veli, da kralj more vladati samo kroz neodvisni magjarski ministerium, i koja god kraljevska zapovel, naredba, odluka ili imenuvanje ima samo onda svoju vrednost, ako je magjarski minister podpisn. Zakon od leta 1867. vu 12 ciklušu veli, da ako kralj hoće kaj takvoga vćiniti, kaj se proteže na sjeđinjene orsage, Magjarsku i Austriju, onda se mora koj skupni minister podpisati.

Neodvisni magjarski ministerium.

Magjarski neodvisni odgovorni ministerium sastoji iz posednika i iz pojedinih ministrov. Minister predsednika kak i po njegovom predlogu pojedine ministre, kralj imenuje.

Svaki minister obavlja svoje posle po svojem razumu i po svojoj volji, ali je za sve odgovoren. Ali buduć je sam kralj vladar, zato minister mora minister svaku novu odredbu predi kralju dati, da ju odobri, a samo onda more predstaviti orsackomu spravišču.

Nasuprot, buduć je za svaki kraljev vladarski čin dotični minister odgovoren: iz toga sledi, da Nj. Veličanstvo nemre nikaj vćiniti prez ministra; ako dakle kralj hoće nekaj protuzakonitoga vćiniti, a minister neče zato ogovoren biti, onda minister izjavi, da on na to neprivoľji i more se zahvaliti.

Ministri imaju polek svoje službe juša vu obave hiže orsackoga spravišća iti, i ako hoćuju govoriti, poslani budu. Ali su dužni takaj odgovoriti i razloščiti, ako bi vu kojoj hiži člani kaj pitali. Pravo glasovanja imaju vu kojoj hiži samo onda, ako su člani t. j. ako su ablegati (a to vre je navadno tak). Od ministerske odgovornosti smo već govorili.

Magjarski ministerium je takodjer i parlamentarski; kaj to znači, da pojedine člane kralj po predlogu ministerpredsednika iz veksine ors spravišća ime nuje. Ako ors. spravišće nije zadovolno s ministeriumom, onda ili se ministerium zahvali, a kralj novoga imenuje, ili pak kralj raspusti ors. spravišće i drugo skup zezove. Ako pak i novo ors. spravišće nije zadovolno s ministeriumom, onda kralj novoga ministeriuma imenuje.

Joi je potrebno, da minister za dopunjenje pojedinih zakonov naredbe vun daje. Ali ove naredbe nesmeju govoriti proti zakonu, a zato odgovoren je minister.

Iz prošlosti Medjimurja.

III.

Sv. Jelena.

(2)

Kad je vu Olomuc prispel, poslal je zapovednik tvrđjave k cesaru Francu

pitanje, kak bi imal s Ivanom barataci? C sar odgovoril je: Tak, kak se za jednoga voj. zapovednika pristoj! Na sreću njegovu, zagutili su nskoro cara Pavla a njegov naslednik Sándor II sam je zaisk-l, da se Ivan na slobodu pušti. Cesar Franc hotel ga je nazad vu njegovu čast uzpostaviti, nu Ivan nije toga prijel, veleć, da vojnički poztupe netrpi nikakovoga fleka. Potegul se je nazad; vumrl je vu Strigovi, gde je i pokopan.

Baron Knezevich Gjuró bil je vu službi velikog kneza toskanskoga. 1799. bil je gubernator na otoku Porto-Fer-rajo ter je na poziv Francuzov, da se preda odgovoril, da je otok preda En-glozom. Na to rezpisali su Francuzi nagradu na njegovu glavu, on je med-timoga sa svojim velikim vojvodom srećno v Beč vušel, gde je i vumrl.

Familija Knezevicha ladala je još 1802. leta 13 s'lah vu Liki i Krbavi. Kada se je medjutim vojna granica vtemeljila, to je kmetstvo prestajalo a najviše plemenitaških familjah dobilo je vu Magjarskoj istovredna imanja. Baron Knezevich Vinček i njegov brat dobil je po tom sv. Jelenu, Strigovu i imanje Horvatska zvano vu Horvatskoj zemlji od Njegovoga Veličanstva kak odčetu za imanja na vojnoj granici, koja sa 1802 ga leta precenjena bila na 157.000 forintov.

Od negdašnjih gospodarov Sv. Jelene od baronov Knezevichov živu još danas dva brata vu Medjimurju i to vu Strigovi vu kloštru Pavlinov. To su Konstantin i Viktor, obedva umirovljeni vojnički častniki. Štaraši, Konstantin kak poznati napredovatelj obćenitih poslov ovoga kraja, koj osob to na sreću nosi odhranjenje narodne mladeži gorskoga, gde takajše kak skrbnik

školski velikim postrvovanjem deluje

Brat njegov Viktor dobro je poznat pred čitatelji našimi po nezdravnja obelodinjnim podatki njegovimi. Na temelju lepih njegovih sposobnosti h moremo se nadjeti, da bude višeput list naš poštil s obćehasnovitimi i zanimivimi svojimi d'pisi. Spominjemo još to, da obadva brata ne samo, da dobro znaju magjarski govoriti nego i jako rado magjarski govore, ter usprot svojemvu jugoslavjanskomu poreklu (dolazku) vu poslu magjarskoga domorodstva i domoljubja najlepšom peldom prednjače i napreduju

Sirotče deta.

(Pripovest.)

(Dalje.)

Ravno ove dneve je doša zemelj-skoga gospona jedina kć. Ilonka dimo koja je do vezda škole dovršila.

Aladar se je jeden popoldan šetal proti bližnjij šumici. Vu ruki je držal list od svoje hraniteljice, vu kojem mu piše, da na skorom vre dimo došel i pita ga za zrok, da zakaj tak dugo dimo ned jde. (Od njegove nesreće nije dopustil, da bi njoj tko pisal.) Pisala mu je, da želi jako da bi dimo došel, i žel, da bi pred njezinom smrtju s jednom dobrom ženskom vu hižni zakon stupil i blažen se ču-til. Aladar sm'juć četeje list od svoje dobre odhraniteljice, sede si vu sence, predmišljavajuć prešestna ljeta svoje detinstvo i sreću, koja je njega blaženim vćinila.

Tihi vetrić podpuhival je listeke na dreru, okolo njega su milim glasom popevale vtičice a njegove oči su bile

vuprte na marof, gde je on čovek postal. Tam je spoznal, da je vsako stvarjenje za delo stvorjeno. Prez dela nije življenja; ar i živina dela, da si hranu priskrbi, kam pak više človek, koj sam sebi a i celi hiži mora na hasen biti; ar drugač nije vreden sreće. Dok si on tak premisljava, iz daleka po putu približava se stara Barča kuharica, koja je već vno go ljet pri zemeljskom gosponu od svih ljubljena i kakti Aladarova vracitelica. Morebiti su po njega posla'i, morebiti da je već vreme k obedu . . . pogledal je na vuru.

Prosim za dopušenje hliktajuć počme stara žena, bežec sam došla da ov čas vremena hasnujem. Zemeljski gospon su dobili telegrama od najbližnje željeznice, da je već njegova gospa i s kćerjuma tam. Po koju je prek večera u Budimpeštu išel. Obed bude ob 3. vuri, zato sam ja dobežala, da vam nekaj strašnoga na znanje dam, ar to je moja sveta du nost. Ali prosim za oprošćenje, kaj si na ovo lepu zelenu travu sedem, jako sam trudna.

Sedite si draga Barča, no pak kaj mi imate silnoga povedati i more biti strašnoga?

Bogme dragi golubek jako strašnoga ako se nevkannjem, ovdi se bude veliki zgoditek pripetl.

Čujem, čujem draga Barča, ali to se mori mene nedotiče. Je bogme, poštuvanoga gospona se tiče, ar i ja imam u tom dea, prosim ponizno, izvoljite poslušati kaj vam povem. No, no, potekajte samo, da si zapušim ako vre nekaj strašnoga i zabavnoga budem poslušal. Poslušatel samo onda morem biti, ako cigaru pušm.

Barča je započela, beli obraz je porcienil, oči su počele suzeti. Zatim počme: Kad sam mlada s eha bila, jednoga hmanjoga, pijanoga muža mi je Bog dal, kojemu je volja bila mene vu strahu držati, a negda me i namlatiti.

Ali mi mužke ž-ne mislimo, da ako nas muž više put bije, da nas s tem rajši ima. — Aladar se je jako smeal.

Jedenput me je tak zbil, da sam na pol mrtva opala . . . Onda se je pres-trašil, misleć, da me je zatukel, zgianul je, k soldatom je stupil i dalko su ga odpelali. Za ljetno dni mi je pisal, kad je zavvedal, da sem živa. Vu boj se spravljaj, a potle sam već nikaj od njega ne čula. Sigurno, da ga je tudja zemlja pokrila. Onda sam sama ostala, i taki sam vu službu stupila vu glavni varaš

Najprije sam bila pri jednom premo-žućnim gosponu vu kuhnji, gde sam se od kuharice vučila kaj česa. Hvala Bogu još i den denes imam od toga hasen. Pri ovoj gospodskoj familiji, jako je vse „nobli“ bilo. Tak sem čula, da vsigdar već vnu daju, kak nater dobiju. Jednu jedinu lepu kćerku su imali, koja je bila kak ruža, ljubijena kakti golub, dobra kak su angeli. Ali jeden neveren mladić srce njezino porobil, da je po malom navek žalostna i betežna počela biti. Nigdo nije znal zroka, da kakaj vehne lepo lice devojke, ali ja sam na to došla i pogonola. Počula sam ja, da on mladić, koj našoj mladog gospodični laže i nju vkanjuje, da on jednu mladu bogatu vdovicu hoće za ženu vzeti. Devojk su za Nančiku zvali, kak da bi nju i ve vidla siroticu. Jeden den me je njezina majka vu hižu zvala i rekla: Barča, ti si jako verno družiate moje, vu vsakom poslu fletna i vu vsakom spametna. Nančika tebe jako rado ima, ako hoćeš s n mi iti na jeden dugi put, onda se spravi. Doktori su zapovedali, da s čerkom vu morskou kupelj moram iti i jedno družince sobom vzeti. Ti si od Nančike zebrana (Vera je Barča bila spametna, vnuogput je donesla i odnesla ljabezne listeke.) Znaju mladi gospon ja sam se vesehla, da me sobom vze meju i dalko — dalko sam žnjimi otišla tijan vu Taliansku zemlju. Dobro mi je bilo. Samo to nisam razmela, da našu pucu tam nije bilo smeti za gospodičnu zvati, nego baronica njoj je bil tituluš vu kupelišcu, i kojoj je njezin muž pred dvemi ljetim, ikak su se zdali, je vu taboru vumrl. Pod tudjim imenom smo stanovali, i gospa s gospodičnom nigdar se nisu svojim jezikom spominale. Jedenkrat sam spazila poleg morja mojega muža

Pavleša, kak je na ladju nosil vsakojačkoga terha, od soldačije je bil oslobođen, ar mu je neprijatelj dva prste odsekul. Razveselil se je nad menom, ali ja nad njim nisam, nego mi je rekul, da vno go penez ima, vera je i meni nekoju stotinku dal, da bi čuvala, ar on bude dimo došel i dober muž da bude iz njega. Iz kupališća smo nazad došli, i moj muž ne za dugo je takaj za menom došel. Opet smo se zišli vu Českom jednem varašu, gde sam bila kakti švelja, za peneze sam na mašini šivala i tak sam pomalom živela. Od moje gospe sam jednoga deteca na brigi imala, ar ov je bil zrok beteža gospodične. Mene su odposlali s velikimi penezi i s malim stvori jenjem, i zapovedali mi tajnost držati za na veke.

Gospodičnu sam već nigdar ne vidla. Mati njezina je jedenput bila pri meni prav, onda kad je dete betežno bilo, žalostna sam poleg njega bila. Daj si mir Barča, da bi ovo sirotče vumrl, blaženo bi bilo, ar pravu mater i tik nigdar nebude imalo. Kćerka mi je zamuč otišla, njezin dragi nju je ostavil, drugoga je vzela. Kćerku mi čuva njezin muž, jeden več pri ljeti oficir, niti njega ne ljubi ako je ja nepohodim. Vnuka je niti ne pogledala, već je otišla.

Moj muž je spazil da svojimi penezi budemo morali ljudsko dete odhraniti a naše dvoje pak poleg toga je stradalo, i zato nije trpel ljudsko dete, koje je već dve ljeti bilo staro. Dobro oblačiti i hraniti nije dopustil, zaradi toga sam se i ja ne veliko brinula . . . Siromaško ga Imbricu su moja deca tak znala zbiti . . . — Kaj? — zakrikne Aladar, — Imbrica mu je bilo ime? — Je, ar je i otcu to bilo ime, zato su i njemu takvo ime dali. Imel je jednu znamenjku takvu, kak sem ja vu prešestnom betegu mlado mu gosponu na levim ramenu vidla, najmre jeden mali križ . . . — No je, Bže dragi, kad sam krvavu ranu prala na levoj ruki, spoznala sam taki moje malo odhrače.

(Konec sledi)

Priredil:
Ivan Stingly.

Kaj je novoga?

Orsačko spravješće.

Vu orsačkom spravješću su presle dneve sledeće dokončali: 1) dopustil su, da bude se na granici sisek-karlovačka željeznica zidala. 2) S Italom i Nemskom se je trgovačka pogodba na jedno leto nadalje ponovila. 3) Dugo su se razgovarjali naši orsački alegati o novim zakonu potrošnine, koju povekšati hoćeju, i to: potrošina cukora bude se povekšala iz 4 frte na 6 frte, potrošina vina gladeć na mesta iz 45 krajcarov na 1 frt 49 krov, potrošina pive iz 1 frt 50 krajcarov na 3 frte; potrošina mesa vu glavnim varašu s 26 procenti; na zadnje potrošina sada na 1 frt. 20 krajcare bude se povekšala. Orsag bude iz te nove potrošnine 3 millionov i 600 jezer frt dobička imala.

Ide Rus.

Vu prošlim tijeđu su se žalostni glasi čuli, i to, da se Rusi proti nami pripravljaju. Na granici je ruski korman 150 jezer s o l d a t o v i 336 štukov skupjal, a proti tomu mi neimamo na ruskoj granici već, kak 46 jezer vojnikov. Iz Beča već više tijeđu, kaj delaju Rusi na granici. Albrecht glavni vodja naših vojnikov se je dugo razgovarjal vu Beču s ministrom vanjskih poslov.

Nemške novine pišeju, da Nemci nebi to dopustili, da bi Rus proti nam išel, ar bi nam na pomoć došli. Njegovo Veličanstvo, naš kralj je s soldačkimi velikaši spravješće držal i dokončali su, da nebudu već vojnikov poslali na granicu, dok Rus nebude povekšal svoje vojnike na granici. Putniki, koji iz Ruske zemlje dohadaju, povedaju, da je cela granica do Lublina puna s ruskimi vojnik, tak, da sela neimaju tuliko prostora, gde bi soldati stanovati mogli i zato vu šatorah moraju čekati na zapoved. Zbog toga je med ruskimi soldati vno go betežta.

Ruski oficiri su nemirni, v o liju „naprej“ ili „nazad“, svejedno, ali zabadava stati vu selah ni jim je volja. Najnoviši ruski glasi vezda potvrđuju, da Rus neče na nas iti, nego samo zbog soldačke vezbe skupja svoje vojnike. Budemo vre vidli, jeli je to istina. Bojati se neimamo nikaj, ar i naši dečki znaju vovjavati.

Magjari pred Papom.

Novembra 30-ga prijel je sveti otec papa Leo XIII. onu sjajnu deputaciju, koja ga je došla pozdraviti iz nase domovine prigodom njegovoga petdesetgodnjega jubileuma 500 gospe došle te vu magjarskoj sjajnoj gali pred svetim otcem ter s ushićenjem poslušao prelepi govor, kojega je sv. otec papa blagoslivljajuć naš orsag i magjarski narod, držal nad njimi. Ovo su mu zadnje reči: „Moj otišinski blagoslov na kralja magjarskoga, na vladajuću familiju, na svećenstvo, na vas deca moja, koji ste ovde i na vaše familije i na celi orsag vaš Magjarski!“

Kolera.

Siromašni talijani su požalovanja vredni. Ne dosta, da je potres plaši i unišćuje, nego se k ovom pridružila jedna druga nevolja t. j. kolera. Naročito vu Tdnii vmiraju ljudi vu koleri, gde se je v jednoj ocellfabriki pojavila.

Človek s rogom.

Vu Isehlu leži vu bolnici jeden človek, kojemu je iz vrata čudnoviti izrast narasel. Izrast taj je 20 cm dug vu formi roga a tak je tvrd, da se more krhati, prez da dotičnik kakovu bol počuti. Jeden komad toga izrasta poslali su patološičkomu zavodu v Beč, da ga doktori studiraju.

Lepa pelda.

Lepu peldu daje nam stanovništvo glavnoga našega varoša Budapešta vu pogledu plemenitih činov. Nezdavna je jedno dobrotvorno družtvo od pete do glave obeklo 400 siromašne školske dece a ovih danov je opet sabralo do 200 siromašnih dijačecov, ter i ove od pete do glave s opravom i obućom obskrbelo. Vu menših mestih naročito po selih neima tolko sirotinje, pa ipak koliko je dece, koji zbog pomenjkanja opravne ili obuće nemreju vu školu doiti!

Potres vu Italiji.

Puno glasov javljalu nam na sve kraje potrese; zadnje vreme nije bilo skoro dana, da nam nebi od nekud glas došel od potresa. Četrtek o. m. bil je vu Talijanskoj opet jaki potres, pri kojem je vno go kvara a i mrtvih ljudih.

Vu Tuscaldo i Bisgnano varoših je preko 20 mrtvih, vu občinu Rogino vno go se je hižah porušilo od potresa. Najveć trpele vu občine: Bitignano, Paola, Argentano, San Marco, Rogiano i Gravino. Našli su svega skupa 25 mrtvih ljudih a prez krova ostalo četiri jezero ljudih. Najveći del stanovnikov pod vedri nebom stanuje.

Izrod zajcov.

Knez Lichtenstein daroval je bečkomu muzejumu zajca čudnovitno zrašćenoga. Prednja stran ovoga zajca čisto je pravilna, nu zadnja stran rezdeljena je na dve česti a na svakoj ovoj česti ima dve noge i rep, anda dva repa i šest nogah.

Zajec taj vlovljen je blizo Babica vu Českoj. Potlam vlovlenja za nekoliko danov poginul je a knez da ga je nadeti (naopati), ter ga nadetoga narodnomu muzejumu vu Beču prikazal. — Zaista je to čudnovita igra naravi!

Zlatno vrelo.

Vu jugozapadnoj strani Afrike odkrili su vu noveša vremena nova vrelo zlata t. j. zlatne rudnike. Najglasoviteši takovi rudnici su vu Otjimbunque zvanoj okolici. Jeden Nemeć imenom Lüderitz, nakupil si je tam vno go zemljah i vele, da se je već tak obogatil, da mu neima tam nigde para.

Prosimo gospona Lüderitza, naj i nam pošle par šakov zlata, da leže i rajši budemo verovali gori napomenute lepe glase!

Hay Bernát.

Pravda glasovitoga nžoraša Hay Bernata, koj je bil zbog užore odsuđen na

8 mesecov rešta i 1000 fort. globe, prije nekoliko danov je dovršena. Hay je najme proti prvou osudi apeloval, nu appellacija mu je jako zlo ispala. Kraljevska tabla premenila je najme prvu osudu ter Hay Bernata na novo odsudila i to na 3000 for. globe, tri leta zbugljenje službe i poldrugo leto rešta. Visoka kralj. kuria potvrđila je ovu osudu i ovak se je stara lisica vlovila, koja je vno goga neđužnoga na svoj lepek primamila.

Prorokovanje.

Falb Rudolf dr., koj je prorokoval, da bude svet 29. septembra o. l. propal, opet je nekaj na novo povedal t. j. da budu i 1888. leta nesrečni dani i to ovi: Januar 28, februar 12 i 27, marcij 12 i 27, april 11 i 26, maj 25, juli 9 i 23, august 7, september 6 i 20, oktobar 5, november 4, december 3. Na ove dneve budu takovi vihri, bure i potresi, kakovih još svet doživljuje nije.

No azo se to tak bude spunilo, kak se je prorokovanje na 29 septembra, onda moremo pohvaliti visoku znanost gospona Falba!

Barbara Ubrik.

Koj se zmiali još pa pripćenje, koje se je prije više let dogodilo s nesrećnom Barbarom Ubrik, njega strahota mora popasti osobito onda, ako čuje, da se je spodobna nečovečnost i v najnovije vreme s jednom ženzkom opet pripetila. Vu občini Tovaršova vu bač-hodroškoj varmegiji našel je državni ekšektor, kada je k jednoj srbskoj familiji na ekšekuciju došel, jednu zaprtu ženu. Kad je stvar k sudu prijavil, dokazalo se je poduzetoj iztragi, da nesrećnu ženu njezin zet i prava njena kćer već više let v reštu s gladom i šedjom trape, da ju ovak brže usmrte i imetek njeni zadobe.

Urota proti caru.

Iz Petrograda glavnoga varoša Ruske zemlje dobili smo glas, da su opet urotniki atentat spelati hoteli proti svojemu cesaru Sandoru. Vu kazališću (teatru) našli su najme pod cesarovom ložom nekoliko funtov dinamita. S ovim nakanili su cesara vu zrak spružiti a bili bi sigurno svoju nakanu zvršili, da nešće nije nadošel na podmetnuti dinamit. Nihilisti nemiruju nigdar i kak su pokojnoga cesara, tak budu brčzas i ovoga vmorili. To je bormoš za jednoga cesara jako žalosten položaj!

Priposlano.*)

Nepotrebno. Na Rackanizi, samo pol vure od Štrigove hoćeju napraviti movu faru, pod koju bi četiri mala sela i nekaj bregov spadala. Trudiju se zatu nepotrebnot vu potu obraza jedno četiri, koji zvan g. Čarića nesu niti naši domaći, i dva tjedna iziskavaju podpise po hižah za nekakovu molbenicu na Nj. Uzor. Kard. zagrebečkoga, vu kojoj je nekoliko gospodarah bolje slabe pameti, svi slugi vincerlini, mlinari, školari i druga deca po tri četiri od jedne hiže. Vezda pak tiho o tom! da g. šupnik Matosović pred vremenom ne zeznaju, podpisi budu tiho, ako gdo drugi ne oblaža . . .

Savetujem vam gospona moja, da se za svoje posle skrbite, pak ostavite na stran reči, koje kako se mi vidi, niti dobro nerazmete. Svi jakši gospodari starih selah nesu dali podpis, pak se vam tomu oštro ustavlaju.

Milujem vas zbog truda od kojeg neimate nikaj drugo, kak smeh od ljudih. Podgoričan.

*) Za članke pod ovim napisom neodgovara Urednik.

CENA ŽITKA

Pšenica 6.75 — 7 — — Hrt 5 — 5.50 — — Ječmen 5. — 5.50 Zob 5 — 15. 5.50 Kuruza 5.50 5.75

LOTTERIJA.

Grac 11. decembra 1887.

81. 58. 21. 7. 27.

Szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF
Urednik.

